

Олег САМІЛА
науковий керівник
канд. наук з держ. упр., доц. Ляхович Г.І.
ІФННІМ THEY

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ЗЕД ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Стратегічне планування – довгострокове планування на основі проміжних цілей. Під стратегічним плануванням діяльності підприємства розуміють управлінський процес розробки специфічних стратегій різного ступеня невизначеності, тимчасової орієнтації та горизонту планування на основі співставлення цілей, ресурсів та можливостей підприємства у повній узгодженості з типологією стратегічного планування. Стратегічне планування зовнішньоекономічною діяльністю промислового підприємства здійснюється з використанням широкого спектра прийомів, методів та інструментів. Для результативного стратегічного планування зовнішньоекономічною діяльністю промислового підприємства має бути інтегрованим в загальну систему управління та орієнтувати діяльність підприємства на зовнішні ринки, що сприятиме підвищенню його загальної результативності діяльності за рахунок зовнішньоекономічних операцій. Це зумовлює необхідність дослідження питань стратегічного планування зовнішньоекономічною діяльністю промислового підприємства з метою розширення його ринків збуту та підвищення прибутковості.

На сьогодні перед вітчизняними промисловими підприємствами стоїть ряд складних завдань, зумовлених нестабільністю розвитку економіки: адаптація діяльності підприємства до ринкових умов господарювання, визначення цілей діяльності і стратегії їх досягнення, пошук споживачів і нових ринкових можливостей, фінансових коштів. Вирішення цих і багатьох інших проблем висуває нові вимоги до форм і методів управління і планування, які повинні відображати зміни, що відбуваються в зовнішньому середовищі, і гнучко реагувати на них. Реалізація цих вимог визначає необхідність перебудови системи управління, формування механізму адаптаційного розвитку підприємств з метою досягнення фінансових результатів і конкурентних переваг.

Головною умовою адаптації підприємств до швидко змінюваного зовнішнього середовища може бути формування системи стратегічного планування, яка забезпечує раціональніше використання обмежених ресурсів, сприяє послідовній розробці й реалізації управлінських рішень, орієнтує на стійкий розвиток в умовах ринку. Проте, як показав аналіз практичної діяльності ряду промислових підприємств, планова діяльність зводиться, як правило лише до поточного короткострокового планування, а питання стратегічного планування залишаються без належної уваги. У цих умовах особливою актуальністю набуває проблема теоретичного обґрунтування формування системи стратегічного планування й вирішення методичних і практичних завдань щодо її реалізації на промислових підприємствах. Система

стратегічного планування на промислових підприємствах являє собою сукупність організаційно-економічних методів і прийомів, спрямованих на вирішення завдань адаптації підприємства до зовнішніх умов діяльності. З метою більш повного охоплення всіх підсистем, що забезпечує ефективність її функціонування, запропоновано виділити шість підсистем: інформаційне забезпечення, прогнозування варіантів розвитку зовнішніх подій, оцінювання й вибір стратегічних рішень, організаційно-методичне забезпечення процесу планування, систему планів підприємства, оцінювання ефективності реалізації стратегічних планів.

Для здійснення стратегічного планування запропоновано таку структуру стратегічного плану промислового підприємства: опис основних цілей і пріоритетних напрямів діяльності; стратегія маркетингу; продуктова стратегія; виробничо-технологічна стратегія; стратегія розвитку виробництва; стратегічний фінансовий план; стратегія персоналу; оцінка ризику і страхування; додатки.

Запропонована вище структура стратегічного плану рекомендується для промислових підприємств, що мають досвід планової роботи, тому що організація подібної системи стратегічного планування вимагає використання великого обсягу інформаційних ресурсів, значних фінансових і трудових витрат, а також певних професійних навичок з планування.

Список використаних джерел:

1. Августин Р. Зовнішньоекономічна діяльність в сучасних умовах: проблеми та загрози / Р. Августин // Наукові записки. — 2008. — № 22. — С. 41–44.
2. Основи менеджменту : Навчальний посібник / Осовська Г.В., Осовський О.А. - К.: "Кондор", 2006.- 664 с.
3. <http://ukr.vipreshebnik.ru>
4. <http://virtuni.education.zp.ua>

Юрій СЕМКІВ
науковий керівник
к.е.н. Козин Л.В.
ІФННІМ ТНЕУ

ОСОБЛИВОСТІ ОПЛАТИ ПРАЦІ НА ЗАРУБІЖНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

У країнах із розвинутою ринковою економікою широко застосовуються найрізноманітніші системи матеріального заохочення працівників і стимулювання їх щодо підвищення результативності праці. Розглянемо деякі з них.

Розмову про систему матеріального стимулювання США слід розпочати із існування двох різних форм оплати праці : wage і salary. Перша означає оплату праці службовців і кваліфікованих працівників, яка обумовлюється